RETROSPECTIVĂ ȘI PERSPECTIVĂ OLIMPICĂ DE IARNĂ

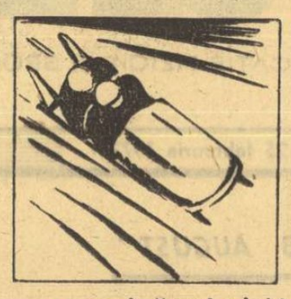

BOBERII NOȘTRI S-AU DEPĂRTAT DE MEDALIA DE BRONZ

PENTRU CĂ N-AU FOST SUFICIENT PREGĂTIȚI S-O CUCEREASCĂ

Nu poți să nu-l admiri pe acest mare pilot care este mecanicul sinăian Ion Panțuru, cînd îl auzi, în clipele de amărăciune ale înfrîngerii cum își laudă coechipierii, cum se mîndrește că „noi avem totuși material uman mai bun decît în multe alte țări ale lumii, bine pregătit, echilibrat din punct de vedere fizic și psihic".

Firește că este greu, la această primă trecere în revista analitică, după întrecerile de la Sapporo, să-i cerem lui Ion Panțuru să se obiectivizeze în raport cu rezultatele pe care el însuși le-a cules : locul 5 la bobul de 2 și locul 10 la bobul de 4. De aceea, primele sale declarații, nete, răspicate, așa cum ne-a obișnuit întotdeauna acest om de munte, dintr-o bucată, nu sînt lipsite de o firească încărcătură de subiectivitate.

Cîțiva participanți la discuție (de la stînga la dreapta): Petre Focșeneanu, Hariton Pașovschi, Ion Panțuru, Dragoș Panaitescu. Foto : N. DRAGOȘ

PENTRU CINCI ZECIMI...

„Să încerc să mă scuz — spune ION PANȚURU — n-ar avea nici o rațiune. Îmi pare firește rău că n-am putut lua o medalie, dar rezultatul de la bobul de 2 îl consider bun pentru palmaresul meu sportiv. Vă spun încă o dată, regret că n-am putut veni de la Sapporo cu o medalie. Eram pe locul 4 la un moment dat și îmi mai trebuia puțin ca să ajung la o medalie. În mansa a treia îi luasem lui Wicki trei zecimi și îmi mai erau necesare doar cinci. Am încercat să iau o medalie, vă rog să mă credeți. Am lovit peretele la virajul 11, despre care s-a scris atîta în presă încît lumea mă întreabă cum de am putut greși așa de mult. Dacă aș fi greșit chiar atît de mult, cred că nu ajungeam nici printre primii 18. Am lovit peretele o singură dată și aceasta pentru că am încercat cu tot dinadinsul să cîștig cele 5 zecimi, ca să mă clasez pe locul 3. N-am reușit, am lovit peretele și astfel am mai pierdut trei zecimi, care i-au fost suficiente lui Gaspari să mă întreacă".

Pentru mai buna înțelegere a circumstanțelor, să reamintim clasamentul final al locurilor 3—5 la bobul de 2 :

3. Wicki (Elveția)	4:59,33
4. Gaspari (Italia)	5:00,45
5. Panțuru (România)	5:00,53

„Greșeli de pilotaj n-am făcut — continuă Panțuru. Însă dacă am greșit, aceasta s-a întîmplat pentru că am vrut să fac ceva mai bun. Intenția aceasta n-o consider o greșeală ! Am avut și nesansa unui număr de start prost. Cînd mi-a venit rîndul, a început ninsoarea. Apoi, bobul nou, provenit din Italia, l-am preluat direct la Sapporo, nu prea am avut timp să mă obișnuiesc cu el. Cînd am vrut să-l încerc, mi s-a blocat o sanie în față și nu mergea. La startul bobului de 4, pe Didi Focșeneanu l-a încercat puțin gripa. Eu însumi am fost bolnav cîteva zile. A mai fost și o desincronizare la un start, lucru care se poate întîmpla oricui".

ERORI NEPERMISE LA START

Firește că de pe marginea pîrtiei de 1583 de metri de pe muntele Teine, antrenorul lotului de bob (și primul frînar al lui Panțuru în echipajul olimpic din 1964) HARITON PAȘOVSCHI poate trata cu mai multă luciditate împrejurările, clarificînd ceea ce nouă, celor de acasă, ne-a rămas obscur.

„Anul trecut — spune H. Pașovschi — atunci cînd Panțuru a devenit campion european la bobul de 4, învingîndu-i pe o pistă rapidă pe marii favoriți Floth și Zimmerer, s-a creat ideea că avem într-adevăr șanse bune la Olimpiada de la Sapporo. Personal nu sînt de acord cu modul cum a evoluat opinia publică în acest sens. Cuvîntul șansă a fost echivalat cu o medalie. Eu consider că a fi printre primii 6 în lume nu e chiar atît de rău. Toată lumea s-a gîndit la o medalie, neglijînd faptul că o singură lovitură în perete — așa cum i s-a întîmplat lui Panțuru la ieșirea din viraj — te poate duce pe locul cinci. Opinia publică a fost pregătită pentru o medalie care n-a mai venit. Lumea este acum împărțită în două : unii apreciază locul 5 ca fiind bun, alții îl socotesc slab".

Dincolo de controversa aceasta de opinie, antrenorul lotului, Hariton Pașovschi ne poate furniza probabil mai multe fapte legate de desfășurarea probei de bob de 4, în care rezultatul obținut de echipajul lui Panțuru a surprins neplăcut.

„Cu privire la bobul de 4 — spune Pașovschi — se pot menționa mai multe circumstanțe subiective și obiective. Așa cum s-a concurat, în condițiile de la Sapporo, rezultatul este departe de a fi bun, adică posibilitățile noastre erau mai mari. Au intervenit însă unele lucruri. Încă în prima manșă, din cauza răsturnării englezilor, s-a adăugat un strat de zăpadă pe pistă. În manșa a doua se înscrie o eroare a lui Zangor, care a luat un start prost, urcîndu-se prea tîrziu în bob și într-o poziție nefirească. La aceasta s-a adăugat, ca urmare, greșeala lui Panțuru din virajul unu, acolo unde în mod normal el n-ar fi greșit niciodată. Acestea sînt, după părerea mea, cauzele care au dus la clasarea bobului de 4 pe un loc necorespunzător".

Pentru edificare : campion european la bobul de 4 în 1971, echipajul lui Panțuru, clasat la precedenta Olimpiadă (Grenoble, 1968) pe locul 4, nu a fost învins atunci (dintre adversarii lui de acum) decît de Wicki (clasat atunci pe locul 3) și cu numai zece sutimi de secundă !

Specialiștii prezenți la discuția noastră — informați în măsura în care ei trăiesc în preajma micii familii a bobului românesc — au ținut de asemenea să-și exprime considerațiile privitoare la cauzele unor rezultate apreciate drept nemulțumitoare.

ANTRENAMENTE CU INTERMITENȚĂ ?

Antrenorul (și unul din pionierii bobului nostru) TITA RĂDULESCU își exprima îndoiala cu privire la eficiența antrenamentelor efectuate cu intermitențe de către echipajele lui Panțuru. „În pregătire — spunea Tita Rădulescu — cred că s-a greșit pe undeva. Panțuru a fost trimis să facă antrenamente la Königssee. A venit apoi în țară pentru 18 zile. A plecat la St. Moritz și apoi iar a venit în țară și iar a plecat. În timpul acestui du-te-vino, toți concurenții săi mai de seamă nu s-au dezlipit de pîrtii. Doar cînd a aflat că Panțuru a plecat la Sapporo, atunci Floth n-a mai venit la antrenamente și a plecat și el imediat spre Sapporo. Atît de mult respect îi poartă lui Panțuru...".

Autor al unui volum de răsunet în lumea bobului și colaborator permanent al ziarului nostru, profesorul sinăian ION MATEI, specialist în materie, depistează de asemenea unele lipsuri în planurile de pregătire, mai ales în perioadele apropiate întrecerilor. „Poate că ar trebui — spune Ion Matei — să se insiste mai mult asupra pregătirii fizice, capabilă să producă îmbunătățiri în performanțe. Antrenamentele de condiție trebuie continuate mai virtos în epoca premergătoare competiției, chiar la locul competiției. Din informațiile noastre, în timpul șederii la Sapporo asemenea pregătiri fizice au fost abandonate, sau în orice caz reduse ca volum și intensitate, ceea ce nu a fost bine".

ÎNTRE COLOȘI ȘI ATLEȚI SUPLI

Președintele Schi-bob-clubului din Sinaia, PAUL POPA, crede, la rîndul său, că „ar trebui mai mult curaj în selecționarea oamenilor. Atît pentru forță, cît și pentru viteză, normele puse de federație mi se par insuficiente. Așa nu putem găsi oamenii multilateral dezvoltați de care avem nevoie". Problema gabaritului ideal al boberului de clasă a fost pe larg dezbătută, mai ales în legătură cu tendințele cunoscute dintr-o serie de țări (Elveția, R.F.G., etc.) de a selecta pentru echipaje atleți în toată puterea cuvîntului, capabili să dezvolte forță și viteză, două calități indispensabile în practica bobului modern.

Elvețianul Jean Wicki a obținut o medalie de aur și una de bronz, avînd ca frînar pe colosul (2,01 m, 104 kg) Edy Hubacher (campion de atletism cunoscut pe continent) pe care l-a convins cu un an în urmă să-l însoțească. Vest-germanul Floth are în echipaj pe atletul Donat Ertel, alergător de 10,4 s pe 100 m; acum încearcă să-l adopte pe campionul olimpic de decatlon (1964) Willi Holdorf. Peter Utzschneider, frînarul campionului olimpic Zimmerer, are 1,81 m în înălțime și cîntărește 87 kg.

„E greu — spune Panțuru — în sportul nostru, să găsești echipieri depășind 85 kg. Îi iei pe unul de la rugby și cînd îl pui pe gheață spune că îl doare... stomacul. Trebuie să aibă și ceva curaj și nu-l poți lua pe novice să-l duci la Lake Placid ca să-i verifici posibilitățile pe bob !" „Dacă ar fi să-mi aleg singur un partener — adaugă tînărul pilot Dragoș Panaitescu — n-aș lua un colos de doi metri. Un frînar modern trebuie să fie un om de viteză, un om suplu. Poziția de împingere a unui frînar nu e aceea a unui alergător. Aplecîndu-te de la doi metri, nu mai poți da același randament". Teoretic, Ion Matei vede lucrurile astfel : „Ideal este să avem echipieri cu gabarit mai mare, în jur de 1,80 m, dotați cu forță și viteză. În anul dinaintea Olimpiadei nu puteau fi făcute firește modificări în echipaje, deoarece nici nu existau contracandidați. Poate că dacă s-ar fi căutat, s-ar fi găsit. Consider totuși că pînă la viitoarele Jocuri Olimpice vom putea iniția sondaje pentru refacerea echipajelor. Faptul că adversarii noștri au pedalat pe alcătuirea unor echipaje puternice, trebuia să ne dea de gîndit. N-ar fi fost rău, desigur, dacă Panțuru ar fi avut frînari cu un gabarit mai mare".

ÎN CĂUTAREA POTENȚIALULUI FIZIC INTEGRAL

Intervenția secretarului general al Federației române de schi-bob, PETRE FOCȘENEANU a punctat cu pondere situația, susținînd că nu multe discipline sportive de la noi se pot mîndri cu faptul de a se menține ani de zile printre cele mai bune 4 țări din lume. „Firește că la bobul de 4 — spune Petre Focșeneanu — rezultatul este sub valoarea lui Panțuru și probabil că motive sînt mai multe. La bobul de 2 nu se putea obține mai mult, ținînd seama de zestrea materială cu care s-au prezentat vest-germanii și elvețienii. Dar la bobul de 4 se putea face mai mult, mai ales că toate echipajele au balotat în porțiunile unde nici Panțuru nu putea face altceva. Consider însă că echipajul lui Panțuru era mereu dezavantajat încă din plecare, deoarece starturile sale n-au mai fost atît de bune ca la campionatele europene de anul trecut, cînd a cîștigat. La aceasta a contribuit și o anumită slăbire a potențialului fizic. Boberii noștri au făcut pregătiri în toamnă, dar mai apoi n-au mai putut face antrenamente specifice de start deoarece nu au avut unde. Și urmarea s-a văzut".

La bobul de 2, în trei din cele 4 manșe, 11 echipaje au avut starturi mai bune decît cele realizate de echipajul român; la bobul de 4, în medie, 10 echipaje au avut timpi de start mai buni decît ale românilor.

După aprecierile secretarului general al federației, „formația actuală a lui Panțuru este un echipaj cu posibilități fizice reduse. Unii dintre membrii echipajelor — de pildă Ion Zangor sau Dumitru Focșeneanu — sînt din punct de vedere sportiv la o vîrstă înaintată și țesutul potențialul lor fizic este mai mic. Probabil că printre intențiile lui Panțuru este și aceea de a-și împrospăta echipajele cu oameni mai tineri, cu calități sporite în viteză și forță, care să-i creeze încă de la plecare acel mic avantaj, poate decisiv la un pilot de talia lui Panțuru.

ȘI ECHIPAMENTUL MODERN DECIDE REZULTATELE

Participanții la discuția noastră au subliniat în unanimitate realitatea potrivit căreia bobul modern este supus unui tratament științific concentrat, în care cercetarea și producția de materiale încep să devină hotărîtoare, putînd influența categoric rezultatele, precum și evoluțiile viitoare. „Mulți ani de zile — spune Hariton Pașovschi — noi am fost premergători în bob, în materie de pregătire, variată, acrobatică, folosind toate mijloacele mecanice avute la îndemînă : motociclete, automobile, karturi, avioane etc." În schimb, după părerea mea, cu toate eforturile ce s-au făcut de a nu ne simți inferiori adversarilor, pe planul materialelor nu avem condiții egale cu ceilalți. De pildă, patinele noastre pentru bobul de 4, deși sînt bune, nu pot fi puse pe picior de egalitate cu cele ale vest-germanilor sau elvețienilor. Ei au studiat, în mod special pentru această Olimpiadă, și încă la nivel tehnic superior, problemele de alunecare, ceea ce a făcut ca toți ceilalți concurenți să fie dintru început dezavantajați".

A fost evocată și lipsa unei pîrtii de bob, care face un miracol din prezența constantă a boberilor români printre cei mai buni din lume.

Pîrtii cu activitate normală în lume sînt : două în Italia (Cortina d'Ampezzo și Cervinia), cîte una în Elveția (St. Moritz), Austria (Igls), R.F.G. (Königssee — pîrtie artificială) și S.U.A. (Lake Placid).

Problema boburilor și a patinelor a fost cu temei menționată de secretarul general al federației (ca și de alți vorbitori) : „Am importat cîteva boburi din străinătate. Restul le-am fabricat în țară, dar ele nu ating încă valoarea celor străine. Toate aceste boburi indigene s-au produs în mici ateliere, cu oameni care abia cunosc acest sport. Fabricarea boburilor cere o producție organizată științific. Noi sîntem capabili să producem boburi, ca și patine de calitate bună, însă cu ajutorul întreprinderilor mari și nu meșteșugărește".

GENERAȚIA CARE VINE

Abordînd problemele de perspectivă la bobului românesc, participanții la discuții s-au referit în primul rînd la elementul uman. Panțuru însuși socotește că „avem băieți buni la tineret, cum ar fi Vulpe, Bogdan, Stoian și în primul rînd pe Panaitescu". Era firesc să dăm cuvîntul celui pomenit, tînărul pilot DRAGOȘ PANAITESCU-RAPAN : „Eu am venit pe locul 12 și sînt mulțumit, dat fiind că a fost prima mea Olimpiadă. Poate că mă puteam clasa și mai bine, dar eu n-am participat în concursuri cu totul, în doi ani, decît 8 manșe la Cortina, pentru că apoi m-am accidentat la St. Moritz și de atunci n-am mai fost în competiții. Îmi dau însă seama că la antrenamente reușesc timpi mai buni decît la concurs. În general, am greșit primele două manșe. A fost și vreme mai proastă. Abia pe ultimele două manșe am mers mai bine. Sper că îmi va trece repede tracul".

La prima sa Olimpiadă, în 1964, la Innsbruck, pe pîrtia de la Igls, Panțuru ocupa locurile 13 la bobul de 2 și locul 15 la bobul de 4.

Extrem de multe nădejdi și-au pus vorbitorii în proiectata pîrtie artificial înghețată de la Sinaia. „Trebuie să facem pîrtia de la Sinaia, ca să putem crește cadre și să le verificăm acasă la noi", sublinia Panțuru. Iar Tita Rădulescu adăuga : „Improvizația scurtei piste (400 m) de la Piatra Arsă nu slujește bine scopului. Cînd nu te gîndești, vine un viscol și îți dă toată pregătirea peste cap. Dacă vom face pîrtia de la Sinaia, ne vom putea lua curînd revanșa. Pe o asemenea pistă putem organiza campionate naționale cu 35 de echipaje". Și profesorul Ion Matei opinia : „Abia cu noua pîrtie de la Sinaia vom avea o adevărată bază de selecție. Gîndiți-vă că pentru aprecierea valorii echipajelor noastre noi nu avem termen de comparație. Echipajul nostru de 4 nu-l putem compara decît cu propriile sale rezultate anterioare".

O CONDIȚIE SINE QUA NON : PÎRTIA DIN SINAIA !

Pentru ca bobul nostru să-și păstreze poziția fruntașă în lume — conchidea secretarul general Petre Focșeneanu — „amenajarea pîrtiei de la Sinaia este indispensabilă. Lucrările vor începe în luna martie, iar pista va putea fi folosită în sezonul următor. Astfel, pregătirile le vom putea face în țară, iar în străinătate vom merge doar pentru a participa la întreceri. Astfel, selecția viitorilor boberi se va putea face mai bine și mai economic. Volumul antrenamentelor va putea crește de zece ori. Una e să cobori pe „pîrtia" de la Piatra Arsă direct la... campionate europene sau mondiale, și alta să vii de pe o pîrtie adevărată. Pe de altă parte, noua pîrtie ne va crea interesante posibilități de schimburi de experiență, fără a neglija aspectul rentabilității. Din punct de vedere sportiv, pentru noi, important rămîne în primul rînd posibilitatea de a verifica permanent 10—15 echipaje".

Potrivit proiectului, pîrtia de pe plaiul Furnica va avea 1 500 m, cu 4 viraje și 9 curbe; pe o porțiune de 1 000 m pîrtia va fi înghețată artificial ; datorită celor 132 m diferență de nivel, se vor realiza viteze mari, de peste 90 km/oră.

Nu în ultimul rînd a fost evocată problema secțiilor de bob, de a căror dotare și sprijinire depinde propășirea acestui sport. Președintele clubului de specialitate din Sinaia, Paul Popa spunea : „Avem tineri buni. Stoian e campion național de doi ani, Bogdan s-a evidențiat și el. Dar nu știm prea bine ce valoare au ei pe plan internațional. Poate că noua pîrtie ne va da această ocazie". Despre problema celor 10 secții de bob, a vorbit și Petre Focșeneanu : „O dată cu trecerea timpului, dotarea lor a descrescut. Majoritatea secțiilor — cele din Sinaia, Cimpina, Brașov, Ploiești, Roman și altele — sînt de proveniență sindicală, dar sprijinul ce li se dă nu este corespunzător așteptărilor într-un sport pe care-l vrem prezent în elita mondială. Nu ne gîndim la extinderea secțiilor, ci la consolidarea lor, la activizarea lor. Dacă selecția boberilor nu s-a făcut prea științific, asta se datorește și secțiilor. Ele trebuie să-și aducă contribuția la depistarea elementelor".

În unanimitate, participanții la discuția inițiată de redacția noastră s-au declarat gata să facă totul pentru propășirea acestui sport cu frumoase tradiții internaționale, care ne-a reprezentat cu cinste, în cele mai multe cazuri, în concursurile de peste hotare.

INSEMNĂRI

CE FACEM DUMINICĂ ?

Este o întrebare la care marea majoritate a elevilor și profesorilor din sectorul 5 al municipiului București (și probabil nu numai ei) găsesc prompt răspunsul :

— Participăm la competiția sportivă preferată!

— Elevii, în calitate de eroi ai unor întreceri de atletism, gimnastică și judo, componenți ai echipelor de fotbal, handbal sau volei, profesorii de educație fizică în ipostaza de antrenori, organizatori sau arbitri. De cele mai multe ori în toate aceste ipostaze.

Concret : duminica trecută am găsit în sala de sport a Școlii generale nr. 111 nu mai puțin de 10 echipe de volei, băieți și fete, participante la campionatul pe sector. Două serii, sistem tur-retur. Partide înălțite, faze frumoase, galerii încălzite, într-un cuvînt, o ambianță specifică sportului, cum ar fi de dorit să întîlnim peste tot.

Nu vom insista asupra rezultatelor, reținînd doar amănuntul că echipele feminine de la „119" (antrenoare, prof. Maria Lăzăriuc) și „111" (prof. Aurelia Stoicescu) și cele de băieți de la „111" (prof. Vasile Petcu), și „117" (prof. Haritinia Filoteanu) par să cucerească primul loc și că mulți copii dovedesc calități remarcabile pentru această disciplină, mai ales fetele : Rodica Năprușel, Mihaela Mocanu, Camelia Ionescu, Victorița Dumitrescu, Ileana Balbaram. *Ar mai putea fi amintite și altele.*

Important ni s-a părut faptul că de la aceste competiții nu s-a absentat în nici o etapă, că în echipe sînt prezenți numai elevi fruntași la învățătură (în duminica vizitei noastre, din fiecare echipă au lipsit cîte 2—3 elevi care trebuiau să fie la întrecerile Olimpiadei de fizică și chimie, dar locul lor a fost completat fără dificultate de alți copii la fel de dotați pentru volei), că nu s-a înregistrat, de-a lungul tururor meciurilor, nici o contestație, că arbitrajele primesc numai calificative de „foarte bine".

Divizii școlare pe sector, întreceri cu caracter permanent, iată o idee lăudabilă la a cărei susținere subscriem cu toată convingerea. Sigur, materializarea unei asemenea inițiative poate însemna citeodată o suprasolicitare a profesorilor de specialitate (în cazul sectorului 5 pentru cei peste 110 profesori de educație fizică funcționînd în școlile de toate gradele), dar nimeni nu pregetă să-și sacrifice cîteva ore pentru a fi prezent — ca și în restul săptămînii — în mijlocul elevilor lor, dezvoltîndu-le gustul pentru sport, îndrumîndu-i în disciplina preferată, învățîndu-i să cîștige, dar arătîndu-le și cum se pierde demn, făcîndu-le, astfel, educație. Calitatea de educatori a profesorilor de educație fizică este demonstrată încă o dată.

Tiberiu STAMA

DETENTA BOXULUI CLUJEAN

(Urmare din pag. 1)

bune organizări a secțiilor (în special întărirea și consolidarea celei de la A.S.A.), seriozități și conștiinciozități în pregătire (evidențierile — atît ale sportivilor cît și cele ale antrenorilor — au fost nominale, după cum nominal au fost menționate și cazurile de abateri și delăsare), unui program de întreceri care, departe de a fi bogat, a întreținut însă, pe parcursul întregului an, o activitate competițională, unei mai bune încadrări în recomandările federației de specialitate ce pune accent pe apărarea activă, rezistentă și un stil de luptă combativ și, bineînțeles, ecoul unei activități susținute din partea comisiei județene de specialitate.

Prin ce s-a făcut, însă, ea simțită? Prin intervențiile oportune la toate capitolele (organizatoric, metodic și educativ) sportului cu mănuși din județ, ca urmare a consultărilor săptămînale — în care au fost atacate problemele la zi — și a întrunirilor periodice destinate analizei diferitelor aspecte din activitatea comisiei, a colegiului de antrenori și arbitri sau rezervate comportării sportivilor la competiții și în viața socială, organizării unor gale, vieții diferitelor secții. Ca metodă de lucru ea a optat pentru hotărîrile colective, imprimînd prin aceasta un caracter de lucru și de colaborare între membrii ei și impunînd prezența la dezbaterile sale atît a specialiștilor cît și a unor reprezentanți din secțiile respective ale cluburilor și asociațiilor.

Astfel, „mîna" comisiei (președinte Laurențiu Vlad, vicepreședinte dr. Iacob Rosenthal) s-a făcut simțită pe întregul parcurs al activității cu boxerii, parcurs ce începe cu selecționarea acestora și se încheie cu... centura de campion, drum lung și complicat, ce include numeroase probleme (personale și de grup), a căror rezolvare nu este totdeauna facilă.

Dar, pentru că o comisie care lucrează, refuză automulțumirea, tot ca un lucru pozitiv am notat și autocritica pe care membrii acesteia și-au făcut-o, privind imobilitatea lor (greoaia dezlipire de „metropolă", pentru deplasări la secțiile din Cîmpia Turzii sau Dej), întîrzierea cu care au acționat în cazurile de indisciplină sau delăsare, sesizate la cluburile C.S.M. și Voința, minima preocupare pentru sporirea numărului de gale și activizarea propagandei în jurul acestui sport, tentațiile de slujire a interesului unui club în detrimentul interesului general al boxului clujean etc.

Lacune pe care — printr-o mai mare vigilență și printr-o mai organică apropiere de secții și sportivi — comisia și-a propus să le excludă, lipsuri care, o dată eliminate, vor lăsa spațiu pentru un nou pas pe care boxul clujean dorește (și trebuie) să-l facă pentru deplina sa reafirmare.

OINA

ÎN AȘTEPTAREA NOULUI SEZON

Campionate școlare în județele Ilfov, Argeș și Dîmbovița

Apropierea sezonului competițional se simte pretutindeni. Echipele au început pregătirile, comisiile municipale și județene de specialitate lucrează la regulamentele diverselor concursuri, iar în unele localități urmează să se deschidă cursuri de arbitri.

● Maestrul emerit al sportului, *Costel Iancu*, antrenorul formației Universitatea București, are acum la dispoziție două echipe. Pregătirile studenților au loc, de mai multe ori pe săptămînă, în aer liber și în sală.

● Sîntem informați că în județele Ilfov, Argeș și Dîmbovița se vor desfășura campionate rezervate echipelor de licee. În aceste zile, se perfecționează regulamentul întrecerilor și se fac înscrierile respective.

● Comisiile de specialitate ale județelor Constanța și Neamț au luat măsuri ca în următoarele săptămîni să se inaugureze primele școli de arbitri.

● Începînd din acest an, echipa de oină a asociației sportive Turbina Doicești (județul Dîmbovița) are ca antrenor pe cunoscutul oinist *Gheorghe Drăghici* (fost ani de zile încheietor al formației campioane a țării, C.P.B.). El va activa în continuare și ca jucător. Talentatul nostru oinist este absolvent al școlii de antrenori de la Bicaz, din anul 1971.

● Prima competiție, în vederea căreia echipele de oină au început pregătirile, este „Cupa României", care va angrena în disputele ei formații de toate categoriile. Finala pe țară este programată la Mangalia, în prima săptămînă a lunii iunie.

LA SEMNALELE ZIARULUI

● Relatam nu de mult în coloanele ziarului nostru că sala de sport a Liceului industrial de căi ferate din Capitală primise o altă destinație decît cea pentru care a fost construită, și anume, devenise sală de expoziție. Exponatele, evident, foarte interesante (materiale didactice confecționate și utilizate în școlile din rețeaua M.T.Tc.) n-au mai stat mult timp în sala de sport, datorită sesizării ziarului și, după cum ne relatează directorul liceului, ea a fost redată activității de educație fizică și sport.

● La recenta plenară a C.J.E.F.S. Iași, președintele consiliului orășenesc pentru educație fizică și sport Pașcani arăta că la Școala generală din satul Gîștești a fost numit ca profesor suplinitor de educație fizică un absolvent de liceu care în timpul școlii a fost... scutit de educație fizică ! Conducerea școlii, unde activează ca suplinitor Laviniu Dragomirescu, nu este însă de acord cu cele spuse în plenară și consideră că cel care ridicase această problemă a indus în eroare atît plenara cît și ziarul. Pentru a ne convinge, ni s-a trimis în acest sens și o adeverință eliberată de Liceul de cultură generală Pașcani ale cărui cursuri au fost absolvite de D. Dragomirescu. În adeverință se menționează că D. D. n-a fost scutit niciodată de educație fizică și, în plus, se arată că și mediile generale obținute de el la educație fizică în cl. a VIII-a — 7,33, în cl. a IX-a — 7,00, în cl. a X-a — 7,00 și în cl. a XI-a — 6,33. După părerea noastră, însă, mediile neconcludente pentru un tînăr care predă, fie și ca suplinitor, educația fizică într-o școală. Poate C.J.E.F.S. Iași și Inspectoratul județean școlar vor elucida acest caz, care, cu toată opoziția conducerii școlii din Gîștești, are unele semne de întrebare.

● Mai mulți tineri din satul Buciumi (jud. Bacău) ni s-au plîns într-o scrisoare că nu au teren de sport, deși li s-a promis de mult o rezolvare favorabilă. La sesizarea ziarului nostru președintele C.A.P. Buciumi ne răspunde că situația se va rezolva în curînd, conform promisiunii. S-a luat legătura cu primarul comunei Ștefan cel Mare, de care aparține satul fără teren de sport, și s-a hotărît ca pe locul viran de lîngă magazinul universal să se amenajeze un teren de sport cu dimensiuni reduse, astfel ca tinerii din Buciumi — chemați și ei la muncă patriotică pentru „nașterea" terenului — să aibă unde practica fotbalul și alte jocuri preferate. (I. r.)